

	<p style="text-align: center;">Πνευματικά Σημειώματα</p> <p style="text-align: center;">Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης</p>	<p>Πνευματικά Σημειώματα:</p> <p>Εβδομαδιαία ηλεκτρονική έκδοση Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος</p> <p style="text-align: center;">Ἔτος 2ο / Τεύχος: 65 Πέμπτη 24ῆς Ἀπριλίου 2025</p> <p style="text-align: center;">Ἀντόπα ἐπισκόπου Περγάμου (11ῆς Ἀπριλίου π. ἡμ.)</p>
---	--	---

Πνευματικά Σημειώματα

Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς

Κυριακή Β΄ Ἰωάννου (Θωμᾶ)

Ἰωάννου κεφ. κ΄ 19-31

Οὔσης οὖν ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· εἰρήνη ὑμῖν. καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἂν τινῶν ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τίνων κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· ἐώρακαμεν τὸν Κύριον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω.

Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· εἰρήνη ὑμῖν. εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Μετάφραση

Τὴν ἴδια ἐκείνη μέρα, δηλαδή τὴν πρώτη μέρα μετὰ τὸ Σάββατο, ὅταν βράδιασε καὶ ἐνῶ οἱ μαθητὲς ἦσαν συγκεντρωμένοι κάπου μὲ κλειστὲς τὶς πόρτες, ἐπειδὴ φοβοῦνταν τὶς ἰουδαϊκὲς ἀρχές, ἦρθε ὁ Ἰησοῦς, στάθηκε στὴ μέση καὶ τοὺς λέει : “ Εἰρήνη σὲ σᾶς”. Καὶ ὅταν τὸ εἶπε αὐτό, τοὺς ἔδειξε τὰ χέρια καὶ τὴν πλευρὰ του. Οἱ μαθητὲς χάρηκαν πὺ εἶδαν τὸν Κύριο. Ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε πάλι : “ Εἰρήνη σὲ σᾶς! Ὅπως ὁ πατέρας ἔστειλε ἐμένα, ἔτσι στέλνω καὶ ἐγὼ ἐσᾶς”. Ἐπειτα ἀπὸ τὰ λόγια αὐτά, φύσηξε στὰ πρόσωπά τους καὶ τοὺς λέει: “ Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιο. Σὲ ὅποιους συγχωρήσετε τὶς ἁμαρτίες, θὰ τοὺς εἶναι συγχωρεμένες, σὲ ὅποιους τὶς κρατήσετε ἀσυγχώρητες, θὰ κρατηθοῦν ἔτσι”. Ὁ Θωμᾶς ὅμως, ἓνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα μαθητὲς, πὺ λεγόταν Δίδυμος, δὲν ἦταν μαζί τους ὅταν ἦρθε ὁ Ἰησοῦς. Τοῦ ἔλεγαν λοιπὸν οἱ ἄλλοι μαθητὲς: “Εἶδαμε τὸν Κύριο μὲ τὰ μάτια μας”. Αὐτὸς ὅμως τοὺς εἶπε: “Ἐγὼ ἂν δὲ δῶ στὰ χέρια του τὰ σημάδια ἀπὸ τὰ καρφιά, κι ἂν δὲ βάλω τὸ δάχτυλό μου στὰ σημάδια ἀπὸ τὰ καρφιά, καὶ δὲ βάλω τὸ χέρι μου στὴ λογιζομένη πλευρὰ του, δὲν θὰ πιστέψω”. Ὁκτὼ μέρες ἀργότερα οἱ μαθητὲς ἦταν πάλι μέσα στὸ σπίτι, μαζί τους καὶ ὁ Θωμᾶς. Ἐρχεται λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, ἐνῶ οἱ πόρτες ἦταν κλειστὲς, στάθηκε στὴ μέση καὶ εἶπε: “ Εἰρήνη σὲ

σᾶς. Ἐπειτα λέει στὸ Θωμᾶ: Ὑ Φέρε ἐσὺ τὸ δάχτυλό σου ἐδῶ καὶ δὲς τὰ χέρια μου, φέρε καὶ τὸ χέρι σου καὶ βάλτο στὴν πλευρὰ μου. Μὴν ἀμφιβάλλεις καὶ πίστεψε. Ὁ Θωμᾶς τότε τοῦ ἀποκρίθηκε: Ὑ Εἶσαι ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεὸς μου. Τοῦ λέει τότε ὁ Ἰησοῦς: Ὑ Πείστηκες ἐπειδὴ μὲ εἶδες μὲ τὰ μάτια σου, μακάριοι ἐκεῖνοι ποὺ πιστεύουν χωρὶς νὰ μὲ ἔχουν δεῖ! Ὁ Ἰησοῦς ἔκανε βέβαια καὶ πολλὰ ἄλλα θαύματα μπροστὰ στοὺς μαθητὲς του, ποὺ δὲν εἶναι γραμμένα σὲ αὐτὸ ἐδῶ τὸ βιβλίο. Αὐτὰ ὅμως, γράφτηκαν γιὰ νὰ πιστέψετε πὼς ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστεύοντας νὰ ἔχετε δι' αὐτοῦ τὴ ζωὴ.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς

Πράξεις τῶν Ἀποστόλων κεφ. ε' 12-20

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλά· καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος· τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς, ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός· μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, ὥστε κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραβάττων, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κἂν ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν. Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν πέριξ πόλεων εἰς Ἱερουσαλήμ φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες. Ἀναστὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, ἢ οὔσα αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων, ἐπλήσθησαν ζήλου καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ. Ἄγγελος δὲ Κυρίου διὰ τῆς νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ἐξαγαγὼν τε αὐτοὺς εἶπε· πορεύεσθε, καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ρήματα τῆς ζωῆς ταύτης.

Μετάφραση

Μέσω τῶν Ἀποστόλων γινόταν πολλά ἐκπληκτικὰ θαύματα στὸ λαό. Οἱ πιστοὶ συνήθιζαν νὰ συγκεντρώνονται ὅλοι μαζί στὴ Στοὰ τοῦ Σολομῶντα. Ἀπὸ τοὺς ἄλλους ποὺ ἦταν στὸ ναὸ κανεὶς δὲν τολμοῦσε νὰ προσκολληθεῖ σὲ αὐτούς, ὅμως ὁ λαὸς τοὺς εἶχε σὲ μεγάλη ὑπόληψη. Ὅλο καὶ περισσότερα πλήθη ἀπὸ ἄντρες καὶ γυναῖκες πίστευαν στὸν Κύριο καὶ γίνονταν μέλη τῆς ἐκκλησίας. Ἀκόμη καὶ στίς πλατεῖες ἔφερναν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τοὺς ξάπλωναν σὲ κρεβάτια καὶ σὲ φορεῖα, γιὰ νὰ πέσει πάνω σὲ κάποιον ἀπὸ αὐτούς, ἔστω καὶ ἡ σκιά τοῦ Πέτρου ὅταν αὐτὸς ἐρχόταν. Καὶ ἀπὸ τὶς πόλεις ποὺ ἦταν γύρω στὴν Ἱερουσαλήμ συνέρρεε τὸ πλῆθος, φέρνοντας ἀρρώστους καὶ ἄλλους ποὺ τοὺς βασάνιζαν πνεύματα πονηρὰ κι ὅλοι αὐτοὶ γιαιτρεύονταν. Τότε ὁ ἀρχιερέας καὶ ὅλοι ὅσοι ἦταν μαζί του, δηλαδή αὐτοὶ ποὺ ἀνῆκαν στὸ κόμμα τῶν Σαδδουκαίων, γεμᾶτοι φθόνου ἔπιασαν τοὺς Ἀποστόλους καὶ τοὺς ἔβαλαν στὴ φυλακὴ. Ἀλλά, τὴ νύχτα, ἓνας ἄγγελος Κυρίου ἄνοιξε τὶς πόρτες τῆς φυλακῆς, τοὺς ἔβγαλε ἔξω καὶ τοὺς εἶπε: Ὑπηγαίνετε στὸ ναὸ καὶ κηρῦξτε στὸ λαὸ τὸ μήνυμα γιὰ αὐτὴ τὴν καινούργια ζωὴ.

Σχολιασμός

Μία ἐβδομάδα μετὰ τὴν Λαμπροφόρο Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας καὶ ἡ Κυριακὴ αὐτὴ εἶναι ἀφιερωμένη στὴν ψηλάφηση τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ. Ἔτσι καὶ ἡ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ, παρμένη ἀπὸ τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιο, περιγράφει τὶς πρῶτες ἐμφανίσεις τοῦ Κυρίου στοὺς μαθητὲς Του, καθὼς καὶ τὴν ἔμπρακτη ἀπόδειξη τῆς Ἀνάστασης στὸν Ἀπόστολο Θωμᾶ.

Λίγες ὥρες μετὰ τὴν ἀνάστασή του ὁ Κύριος, ἐπισκέπτεται τοὺς μαθητὲς Του, οἱ ὁποῖοι ἔχουν κρυφτεῖ σὲ ἓνα σπίτι, φοβούμενοι τοὺς Ἰουδαίους. Καὶ πῶς νὰ μὴν φοβοῦνται, βλέποντας τὸ μῖσος τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Ἀρχόντων, ἀπέναντι στὸν Ἰησοῦ, ποὺ δὲν ἔπαψε στιγμὴ νὰ εὐεργετεῖ τὸν λαὸ τους. «Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν

καὶ ὑμᾶς διώξουσιν» τοὺς εἶχε πεῖ, πρὶν λίγες μέρες. Καὶ ὄντως θὰ τοὺς ἐδίωκαν, μέχρι καὶ τὸ τέλος τῆς ζωῆς τους. Τότε ὅμως οἱ Ἀπόστολοι, δὲν θὰ εἶναι φοβισμένοι, τότε φωτισμένοι ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, δὲν θὰ φοβοῦνται γιὰ τὴ ζωὴ τους.

Μέσα ἀπὸ κλειστὲς πόρτες, λοιπόν, ἐμφανίστηκε ὁ Κύριος, γιὰ νὰ καταλάβουν οἱ μαθητὲς ἀλλὰ κι ἐμεῖς ποὺ διαβάζουμε τὸ Εὐαγγέλιο, ὅτι ὁ θάνατός του δὲν τὸν ἔκανε ἀδύναμο. Μάλιστα, ὅπως λέει: «Ἐδόθει μοὶ πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ γῆ». Ἡ ἐξουσία τοῦ διαβόλου στὴν κτίση καὶ τοὺς ἀνθρώπους, τελείωσε. Ὁ Κύριος, μᾶς ἐλευθέρωσε ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῶν πονηρῶν πνευμάτων καὶ τὸ σῶμα Του μετὰ τὴν Ἀνάστασι, μαρτυρᾷ αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν παντοδυναμία Του.

«Εἰρήνη ὑμῖν». Μὲ αὐτόν τὸν τρόπο τοὺς χαιρετᾷ ὁ Κύριος. Τοὺς εὐχεται νὰ ἔχουν εἰρήνη, γιὰτὶ εἶναι αὐτὸς ὁ δημιουργὸς τῆς εἰρήνης. Τοὺς δείχνει τὰ χέρια του καὶ τὴν πλευρὰ του, τὶς πληγὲς Του ἀπὸ τὰ καρφιά καὶ τὴ λόγχη. Τὰ σημάδια αὐτὰ ἔμειναν ἀνεξίτηλα ἐπάνω στὸ Χριστό, γιὰ νὰ μᾶς θυμίζουν τὴν ἀγάπη Του γιὰ ἐμᾶς. Κάθε φορὰ ποὺ θὰ βλέπουμε τὰ σύμβολα τοῦ Πάθους, νὰ θυμόμαστε, τί πέρασε ὁ Θεὸς μας, γιὰ ἐμᾶς.

Στὴ συνέχεια τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς, ὁ Κύριος, ἀναγγέλλει στοὺς μαθητὲς τὴν ἀποστολὴ τους. «Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατήρ, καγὼ πέμπω ὑμᾶς». Ἡ ἀποστολὴ τους εἶναι νὰ συνεχίσουν τὴν θεϊκὴ ἀποστολὴ τοῦ Ἰησοῦ καὶ νὰ διαδώσουν τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ στὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης. Κι αὐτοὶ μὲ τὴ σειρά τους βρῆκαν ἄξιους συνεχιστὲς, διακόνους, ἱερεῖς καὶ ἀρχιερεῖς τοὺς ὁποίους χειροτόνησαν, ἔτσι ὥστε νὰ γίνει γνωστὸ τὸ Εὐαγγέλιο σὲ ὅλο τὸν κόσμο.

Μετὰ ἀπὸ αὐτὸ φύσηξε ἐπάνω τους, εὐλογῶντας τους μὲ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ εἶπε: «Ἄν τινῶν ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τινῶν κρατῆτε, κεκρατῆνται». Ὅπως φύσηξε ζωὴ στὸν Ἀδάμ, κατὰ τὴ δημιουργία, ἔτσι καὶ τώρα φυσάει τὴν νέα ζωὴ στοὺς μαθητὲς Του. Ἀφοῦ τοὺς ἀνήγγειλε τὴν ἀποστολὴ τους, τοὺς ὀπλίζει τώρα μὲ ἓνα πολὺ σημαντικὸ ὄπλο, τὴν δυνατότητα νὰ συγχωροῦν ἁμαρτίες, κάτι ποὺ συνεχίζεται μέχρι καὶ σήμερα, ἀπὸ τὸν ἱερὸ κλῆρο τῆς Ἐκκλησίας.

Ὅσο γίνονταν ὅλα αὐτά, ὁ Ἀπόστολος Θωμᾶς δὲν βρισκόταν ἐκεῖ. Ὄταν γύρισε καὶ τοῦ διηγήθηκαν οἱ μαθητὲς ὅσα ἔγιναν,

δὲν μπορούσε νὰ τοὺς πιστέψει. «Ἐὰν δὲ δῶ στὰ χέρια του τὰ σημάδια ἀπὸ τὰ καρφιά καὶ βάλω τὰ χέρια μου στὰ σημάδια τῶν καρφιῶν καὶ ἐὰν δὲν βάλω τὸ χέρι μου στὴν πλευρὰ Του δὲν θὰ πιστέψω». Ὁ Θωμᾶς ἦταν μαζί με τὸν Κύριο σὲ ὅλα τὰ μεγάλα θαύματα τὰ ὁποῖα ἔκανε, ὅποτε θὰ λέγαμε ὅτι δὲν εἶχε λόγο νὰ μὴν πιστέψει τοὺς δέκα μαθητές. Μὴν ξεχνᾶμε ὅμως ὅτι ἡ πίστη τῶν μαθητῶν δὲν εἶναι ἀκόμη τόσο σταθερή. Ἀκόμη καὶ ὁ Ἀπόστολος Πέτρος, ὁ πιὸ πιστὸς ἀπὸ τοὺς μαθητές, ἀρνήθηκε τὸν Κύριο, πρὶν λίγες μέρες. Ἔτσι καὶ ὁ Θωμᾶς, ἀκόμα κι ἂν θέλει νὰ πιστέψει σὲ αὐτὸ ποὺ τοῦ λένε, δὲν τοῦ εἶναι εὐκόλο.

Ὁ Κύριος, λοιπόν, κάνει καὶ γιὰ τὸ Θωμᾶ, τὸν δρόμο πρὸς τὴν πίστη εὐκολότερο, ἀφοῦ ἐμφανίζεται καὶ πάλι μπροστὰ στοὺς μαθητές, ὀκτὼ μέρες μετὰ τὴν πρώτη Του ἐμφάνιση. Οἱ συνθήκες εἶναι ἀκριβῶς οἱ ἴδιες μετὰ τὴν πρώτη ἐμφάνιση. Εἶναι πάλι Κυριακή, πάλι ἐμφανίζεται μέσα ἀπὸ κλειστὲς πόρτες καὶ πάλι τοὺς χαιρετᾷ μετὰ τὸ «Εἰρήνη ὑμῖν». Τώρα ὅμως ἀπευθύνεται στὸ Θωμᾶ καὶ τοῦ λέει: «Φέρε τὸν δάκτυλό σου ὧδὲ καὶ ἴδε τὰς χεῖρας μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρα σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός».

Ἡ ἀπάντηση τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ εἶναι τόσο ἀπλή ἀλλὰ καὶ τόσο ὁμορφή: «Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεὸς μου». Ἡ ὁμολογία του αὐτή, εἶναι παράλληλα καὶ συγνώμη. Ὁ Θωμᾶς μετὰ αὐτὲς τὶς λέξεις ξαναβρίσκει τὴν πίστη του στὸν Χριστὸ καὶ παραδέχεται ὅτι εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Παραδέχεται ὅτι ἀναστήθηκε ἐκ νεκρῶν, κάτι τὸ ὁποῖο δὲν θὰ σταματήσει ποτὲ νὰ διαδίδει. Ἀκόμα καὶ ὅταν συνελήφθη στὴν Ἰνδία, ὅπου κήρυττε τὸ Εὐαγγέλιο, ὁμολόγησε μετὰ θάρρους τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, γι' αὐτὸ καὶ μαρτύρησε.

Τελειώνοντας ὁ Κύριος ἐπιπλήττει τὸν Θωμᾶ γιὰ τὴν ἀπιστία του, ἐνῶ παράλληλα μακαρίζει ὅσους πίστεψαν ἢ θὰ πιστέψουν χωρὶς νὰ δοῦν κάποιο θαυμαστὸ σημεῖο. Ἀκόμα κι αὐτοὶ ποὺ δὲν μπορούν νὰ πιστέψουν, χωρὶς νὰ δοῦν, ἂς μὴν ἀπελπίζονται, γιατί ὁ Κύριος, ὅπως καὶ στὸν Ἀπόστολο Θωμᾶ θὰ δώσει πολλὰς ἀποδείξεις. Τὸ μόνο ποὺ χρειάζεται εἶναι νὰ ἔχουμε τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μας ἀνοιχτά.

Τὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο εἶναι γιὰ ἐμᾶς ποὺ εἴμαστε ἄπιστοι μιὰ ἐλπίδα σωτηρίας. Μᾶς θυμίζει ὅτι ἀκόμα καὶ μέσα στὴν ἀπιστία

μας, ὁ Κύριος θέλει νὰ σωθοῦμε καὶ θὰ βρεῖ τρόπο νὰ μᾶς βοηθήσει. Ἄς ἐλπίσουμε λοιπόν, ὅταν θὰ ἔρθει ὁ Κύριος δίπλα μας, νὰ μὴν Τὸν προσπεράσουμε. Ἄς ἐλπίσουμε ὅταν θὰ τὸν δοῦμε νὰ πιστέψουμε κι ἐμεῖς καὶ νὰ φωνάξουμε ὅπως καὶ ὁ Ἀπόστολος Θωμᾶς «Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου».

π. Ὀνούφριος Ἀβραμίδης

Ἀναστάσιμο Μήνυμα 2025

Ἀριθμός Πρωτ. 3403

Ἐν Ἀθήναις, 21 – 03 / 03 – 04 – 2025

«Ὁ Σταυρός Σου, Κύριε,
ζωὴ καὶ ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ Σου...»
(Στιχηρὸ Αἰνῶν Ὁρθρου Κυριακῆς, ἡχ. πλ. β')

Ἀγαπητοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἐγερθέντι·

Φθάσαμε καὶ πάλι στὸ Ὁρθόδοξο Πάσχα, στὴν ἀπερίγραπτη χαρὰ τῆς Ζωῆς, τοῦ Φωτὸς καὶ τῆς Αἰωνιότητος. Ἡ βεβαιότητα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ χαροποίησε τοὺς Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους Του ὑπερβολικά. Αὐτὴ ἡ χάρις καὶ χαρὰ βρίσκεται θησαυρισμένη στὴν ἁγία Ἐκκλησία μας καὶ σὲ αὐτὴν συμμετέχουμε μέσῳ τῶν ἁγίων Μυστηρίων καὶ Ἀρετῶν.

Κάθε Κυριακὴ μέσα στὸ ἐκκλησιαστικὸ ἔτος, ἀκοῦμε στὸ Ἑωθινὸ Εὐαγγέλιο τὸ ἴδιο χαρμόσυνο ἄγγελμα τῆς Ἀναστάσεως, τὸ ὁποῖο ἔλαβαν οἱ εὐλογημένες Μυροφόρες γυναῖκες ἀπὸ τὸν ἅγιο Ἄγγελο. Καὶ ὅπως ἐκεῖνες, σπεύδουμε «μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης» (Ματθ. κη' 8) νὰ μετουσιώσουμε τὴν ἀναστάσιμη εἶδηση σὲ ἐμπειρία, δηλαδὴ σὲ ἔμπρακτη στάση ζωῆς ἐντὸς μας καὶ γύρω μας.

Ἡ Ανάσταση τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ βεβαίωση, ὅτι μὲ τὸν θάνατο μεταβαίνουμε κι ἐμεῖς στὴν αἰώνια Ζωή. Γι' αὐτὸ ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος τονίζει ἀποφασιστικὰ στὸν Κατηχητικὸ Λόγο του: «Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον, ἠλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς ὁ τοῦ Σωτῆρος θάνατος»!

Ἀγαπητοὶ Ἀδελφοί·

Ἄς μὴ λησμονοῦμε, ὅτι στὸν Ἀναστημένο Κύριό μας παραμένει χαραγμένη ἡ θυσία, ὅτι φέρει ἀνεξάλειπτα τὰ σύμβολα τοῦ θεοῦ Πάθους, διότι Σταυρὸς καὶ Ἀνάσταση εἶναι ἀδιαχώριστα. Δοξολογῶντας τὴν Ἀνάσταση, δοξολογοῦμε καὶ τὸν Ζωοποιὸ Σταυρό, ἐφ' ὅσον μέσῳ Αὐτοῦ πραγματοποιήθηκε τὸ πέρασμα καὶ ἡ διάβαση ἀπὸ τὸν θάνατο στὴν Ζωή.

Ὁ Θεάνθρωπος Κύριος ἔζησε σταυρικὰ στὸν κόσμο τοῦτο τῆς φθορᾶς, γιὰ νὰ μᾶς δείξει τὸν τρόπο τῆς ὑπερβάσεως τοῦ ἐγκλωβισμοῦ μας σὲ αὐτόν. Ἐζησε μὲ θαυμαστὴ ὑπακοή στὸν Οὐράνιο Πατέρα, ἀποκρούοντας πάραυτα τὶς πειρασμικὲς προτάσεις γιὰ ἄκαιρες καὶ ἀχρείαστες ἱκανοποιήσεις ἀναγκῶν, κι ἐπίσης γιὰ ἀποφυγὴ τοῦ πόνου, τῆς θυσίας καὶ τοῦ θανάτου.

Ἄν κι ἐμεῖς ἐπίσης ἀπωθήσουμε τοὺς πειρασμοὺς τῆς ἀμαρτίας καὶ ὑπομείνουμε καρτερικὰ τὶς ὀδύνες τῶν δικῶν μας θλίψεων, ἡ θεία δωρεὰ τῆς Ἀγιότητος μπορεῖ νὰ ἐκχυθεῖ καὶ νὰ χαρισθεῖ καὶ σ' ἐμᾶς ἐπίσης τοὺς πιστοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς.

Σὲ αὐτὸ μᾶς προτρέπει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ὅταν γράφει: «Συσταυρώθητι, συννεκρώθητι, συντάφηθι προθύμως, ἵνα καὶ συναναστῆς καὶ συνδοξασθῆς καὶ συμβασιλεύσης» (Λόγος ΛΗ', Εἰς τὰ Θεοφάνια..., παρ. 18).

Ἡ διάταξη τῆς μεγάλης Νηστείας τῆς Ἐκκλησίας ποὺ προηγεῖται τῆς ἀγίας Ἀναστάσεως σὲ αὐτὸ ἀποβλέπει: Πῶς νὰ ἀπορρίψουμε τὸ βάρος τῶν σωματικῶν καὶ ψυχικῶν ἐκτροπῶν ποὺ μᾶς ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὸν Σταυρὸ καὶ τὴν Ἀνάσταση. Ἐκτὸς τούτου σωτηρία δὲν ἐπιτυγχάνεται καὶ δὲν ἀνευρίσκεται. Μόνον μὲ τὴν σταυρικὴ πορεία ζωῆς ἐπέρχεται ἀναστάσιμη διέξοδος καὶ ἐλευθερία αἰωνιότητος.

Άγαπητοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί·

Ἀληθινὸ Πάσχα στὴν γῆ, ὡς πρόγευση τοῦ ἐσχατολογικοῦ Πάσχα στὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐορτασθεῖ χωρὶς αὐτὴ τὴν ἀπαραίτητη προϋπόθεση: Ἀπόρριψη κάθε κακίας καὶ φαυλότητος· ἐκβολὴ κάθε αἰσχροτήτος· ἀγνισμὸς καρδίας καὶ στολισμὸς μὲ θεῖες ἀρετές, ὥστε νὰ τύχουμε τῆς θέας τοῦ λαμπροφόρου Πάσχα. Μόνον λαμπροφόροι, φωτοφόροι καὶ χριστοφόροι δύνανται νὰ εἰσέλθουν στὸν Νυμφῶνα τῆς θείας Δόξης, στὸν ποθητὸ Παράδεισο τῆς τρυφῆς. Αὐτὸ μᾶς ὑπενθυμίζουν οἱ πασχαλινὲς λαμπάδες μας, τὶς ὁποῖες ἀνάπτουμε ἀπὸ τὸ ἅγιο Βῆμα, ὡς λαμβάνοντες Φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου Φωτός.

Τὴν λαμπρὰ αὐτὴ καὶ ἅγια Ἡμέρα, διακηρύσσουμε σθεναρῶς, ὅτι ἡ διακράτηση τοῦ αἰωνίου Ὁρθοδόξου Πασχαλίου τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι καὶ θὰ παραμείνει ἀναλλοίωτη καὶ ἀκαινοτόμητη. Κάθε ἀπόπειρα δῆθεν ἀστρονομικῆς «διορθώσεως» του, τὴν ὁποῖαν ἐπιδίωξαν καὶ ἐπιδιώκουν οἱ πεπτωκότες Οἰκουμενισταί, προκειμένου νὰ συνεορτάζουν μὲ τοὺς ἑτεροδόξους, εἶναι καταδικασμένη ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη καὶ Παράδοσή μας.

Εἴθε -ὡς τέκνα γνήσια τῆς ἁγίας Ὁρθοδοξίας μας- νὰ ἀξιωθοῦμε τοῦ αἰωνίου Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας στὴν Βασιλεία τῆς Τρισηλίου Θεότητος. Ἀμήν!

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Ἀθηνῶν ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Τὰ Μέλη

† Ὁ Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ
 † Ὁ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
 † Ὁ Θεσσαλονίκης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

† Ὁ Δημητριάδος ΦΩΤΙΟΣ
† Ὁ Τορόντο ΜΩΨΗΣ
† Ὁ Ἀμερικῆς ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
† Ὁ Φιλίππων καὶ Μαρωνείας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
† Ὁ Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ
† Ὁ Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος ΚΛΗΜΗΣ
† Ὁ Μεθώνης ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
† Ὁ Ἔτνα καὶ Πόρτλαντ ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ
† Ὁ Θεουπόλεως ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ
† Ὁ Πελαγονίας ΜΑΞΙΜΟΣ
Οἱ Βοηθοὶ Ἐπίσκοποι
† Ὁ Νικοπόλεως (Τζακάρτας) ΔΑΝΙΗΛ
† Ὁ Ταλαντίου ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ
† Ὁ Ἀστορίας ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ὁ Δημητριάδος

Παραινέσεις Ἁγίων

Κοινὴ ἡ πίστις ὅτι ὑπάρχει ἀνταπόδοση τῶν τωρινῶν πράξεών μας

Ἄς μὴν νομίζουμε, ὅτι ὅσα μᾶς ἀφοροῦν περιορίζονται σὲ αὐτὴ τὴ ζωὴ, ἀλλὰ ἄς πιστεύουμε, ὅτι ὅπωςδήποτε θὰ γίνῃ κρίση καὶ ἀνταπόδοση γιὰ ὅλα ὅσα κάνουμε ἐδῶ. Γιατὶ αὐτὸ εἶναι τόσο σαφές καὶ ὀλοκάθαρο σὲ ὅλους, ὥστε καὶ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ αἵρετικοὶ καὶ ὅποιοσδήποτε ἄνθρωπος, νὰ ἔχουν τὴν ἴδια γνώμη γιὰ αὐτὸ τὸ θέμα. Ἄν καὶ δὲν ἔχουν δηλαδὴ τὶς ἴδιες ἀντιλήψεις ὅλοι γιὰ τὴν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν, ὅπως θὰ ἔπρεπε, ἐν τούτοις γιὰ τὴν κρίση καὶ τὴν αἰώνια τιμωρία καὶ γιὰ τὰ ἐκεῖ δικαστήρια εἶναι ὅλοι σύμφωνοι.

Γιατί, ἂν δὲν συνέβαινε αὐτό, γιὰ ποῖο λόγο ἄπλωσε τόσο ἐκτεταμένο οὐρανό, ἔστρωσε κάτω τὴ γῆ, ἄπλωσε τὴ θάλασσα,

ἔχυσε παντοῦ τὸν ἀέρα, ἔδειξε τόσο μεγάλη πρόνοια, ἐὰν δὲν ἐπρόκειτο μέχρι τέλους νὰ μᾶς κατευθύνει; Δὲν βλέπεις πόσοι ἀπὸ αὐτοὺς πού ἔζησαν ἐνάρετα, ἂν καὶ πέρασαν ἄπειρες δοκιμασίες, ἔφυγαν χωρὶς νὰ ἀπολαύσουν κανένα καλό; Ἄλλοι πάλι, ἂν καὶ ἔδειξαν μεγάλη κακία ἄρπαξαν τὶς περιουσίες τῶν ἄλλων, ἔγδυσαν χῆρες καὶ ὀρφανὰ καὶ τοὺς καταδυνάστευσαν, ἀφοῦ ἀπόλαυσαν τὸν πλοῦτο καὶ τὴν καλοπέραση καὶ ἄπειρα ἀγαθὰ, ἔφυγαν χωρὶς νὰ πάθουν τὸ παραμικρὸ κακό;

(**Παιδαγωγικὴ Ἀνθρωπολογία Ἰω.Χρυσόστομου, Εἰς πτωχὸν Λάζαρον, λόγος Δ', 3-4 ΕΠΕ 25,530,532**)

Εἶναι λογικὸ νὰ ὑπάρχει μέλλουσα κρίση

Ἄν δὲν ὑπάρχει τίποτε ἐκεῖ στὴ μέλλουσα ζωὴ, οὔτε Θεὸς ὑπάρχει. Ἄν ὅμως ὑπάρχει Θεός, εἶναι δίκαιος, κι ἂν εἶναι δίκαιος, ἀπονέμει στὸν καθένα ἀνάλογα μὲ τὴν ἀξία του, ἂν ὅμως δὲν ὑπάρχει, τίποτε μετὰ ἀπ'αὐτὴ ἐδῶ τὴ ζωὴ, πού θὰ λάβει ὁ καθένας ἐκεῖνο πού τοῦ ἀξίζει;

(**Παιδαγωγικὴ Ἀνθρωπολογία Ἰω.Χρυσόστομου, Περὶ εἰμαρμένης, λόγος Δ', 3, ΕΠΕ 34,592**)

Συναξάρι

Ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυρας Ἀντίπας

Ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυρας Ἀντίπας ἦταν σύγχρονος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Σύμφωνα μὲ τὴν παράδοση σπούδασε ἰατρικὴ στὴν Πέργαμο μὲ εἰδικότητα στὴν θεραπεία τοῦ πόνου καὶ τῶν ἀσθενειῶν τῶν δοντιῶν, τὴν ὁποία ἀσκοῦσε ἀφιλοκερδῶς.

Όταν ὁ Ἐπίσκοπος Περγάμου Γάϊος κοιμήθηκε, ὁ Ἀντίπας χειροτονήθηκε ἐπίσκοπος στὴ θέση του. Στὴν Πέργαμο ἦταν πολὺ ἔντονο τὸ εἰδωλολατρικὸ στοιχεῖο καὶ ὁ Ἀντίπας ἐργάστηκε μὲ ζῆλο καὶ ἀγωνιστικὸ φρόνημα, ποιμαίνοντας τὸ ποίμνιό του μὲ κάθε ἀρετὴ καὶ εὐσέβεια. Ὁ ἀγῶνας του κατὰ τῶν εἰδώλων ἦταν τέτοιος, πὺ οἱ δαίμονες ἐμφανίστηκαν στοὺς εἰδωλόλατρες καὶ τοὺς εἶπαν ὅτι δὲν μποροῦσαν νὰ πλέον νὰ κατοικοῦν στὴν Πέργαμο ἐξ αἰτίας του Ἀντίπα. Ἐκεῖνοι τότε τὸν συνέλαβαν καὶ τὸν ὀδήγησαν στὸν ἡγεμόνα. Ὁ ἡγεμόνας προσπάθησε νὰ πείσει τὸν Ἀντίπα νὰ ἀρνηθεῖ τὴν πίστη του γιὰ τὸν Χριστὸ χρησιμοποιῶντας τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ἡ θρησκεία τῶν εἰδωλολατρῶν ἦταν παλαιότερη καὶ γι' αὐτὸ πολὺ σπουδαιότερη ἀπὸ τὴν θρησκεία τῶν Χριστιανῶν, πὺ ἐμφανίστηκε τελευταῖα καὶ εἶχε λίγους ὀπαδούς. Ὁ Ἀντίπας ὄχι μόνον ἀρνήθηκε νὰ ἀποκηρύξει τὴν πίστη του ἀλλὰ ἀνταπάντησε στὸ ἐπιχείρημα τοῦ ἡγεμόνα μὲ τὴν ἱστορία τῆς ἀδελφοκτονίας του Καῖν, ἡ ὁποία ἂν καὶ ἔγινε ἐξ ἀρχαιοτάτων χρόνων συνέχιζε νὰ προκαλεῖ ἀποτροπιασμὸ στὰ πλήθη τῶν ἀνθρώπων. Ὁ ἡγεμόνας ἐξοργισμένος ἀπὸ τὴν ἀπάντηση πὺ ἔλαβε ἀπὸ τὸν Ἀντίπα ἔδωσε ἐντολὴ νὰ τὸν ρίξουν μέσα σὲ πυρωμένο χάλκινο ὁμοίωμα βοδιοῦ, ὅπου καὶ ἐξέπνευσε παραδίδοντας τὴν ψυχὴ του στὸν Χριστό.

Τὸ ἱερό του λείψανο ἐνταφιάστηκε στὴν Πέργαμο καὶ ἀμέσως ἄρχισε νὰ ἀναβλύζει μύρο καὶ νὰ θεραπεύει ἀσθενεῖς πὺ τὸ προσκυνοῦσαν μὲ πίστη. Οἱ Ἑλληνες Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ ὀδοντίατροι τὸν ἔχουν ἀνακηρύξει προστάτη τους καὶ ἡ μνήμη του τιμᾶται στὶς 11 Ἀπριλίου.

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Μυροβλύτην τὸν θεῖον καὶ μαρτύρων τὸν σύναθλον, τὸν πανευκλεῆ ἱεράρχην καὶ Περγάμου τὸν πρόεδρον, τιμήσωμεν Ἀντίπαν οἱ πιστοί, ὡς τάχιστον καὶ μέγαν ἱατρόν, τῆς δεινῆς ὀδόντων νόσου, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπὸ ψυχῆς βοήσωμεν· Δόξα τῷ

σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δρώμενα

Μεγάλη Ἑβδομάδα 2025

Μὲ κατάνυξη, προσευχὴ καὶ περισυλλογὴ ὀλοκληρώθηκε ἡ Μ. Ἑβδομάδα καὶ ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος παρευρέθηκε σὲ διάφορους ναοὺς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Συγκεκριμένα, τὴ Μ. Δευτέρα τὸ ἀπόγευμα στὴν Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου χοροστάτησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης. Μὲ σύντομο λόγο του μᾶς ὑπενθύμισε ὅτι ὁ Νυμφίος καὶ πάλιν ἔρχεται, μᾶς καλεῖ καὶ πάλι σὲ ἐγρήγορη μὲ τὴ συμμετοχὴ μας στὰ Θεῖα Πάθη, μὲ τὴ ζωὴ μας μέσα στὴν καθημερινότητα, ἐνῶ ἀναφέρθηκε στὴν πνευματικὴ ἐτοιμότητα ποὺ θὰ πρέπει νὰ ἔχει ὁ κάθε χριστιανὸς, ἔτσι ὥστε νὰ μπορεῖ νὰ συναντήσῃ τὸν Νυμφίον τὴν ἡμέρα τῆς Κρίσεως.

Τὴ Μ. Τρίτη προέστη τῆς ἀκολουθίας τοῦ Νυμφίου στὸν Μητροπολιτικὸ Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Θέρμης, ὅπου στὴν ὁμιλία του ἐρμήνευσε τὸ τροπάριον τῆς μοναχῆς Κασσιανῆς, ἐστιάζοντας στὸ «ἢ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις περιπεσοῦσα γυνή... μυροφόρου ἀναλαβοῦσα τάξιν», δηλαδὴ στὴ γυναῖκα ἐκείνη πού, ὅσο ἀμαρτωλὴ καὶ ἐὰν ἦταν, χάριν τῆς μετανοίας τῆς βρέθηκε σὲ ρόλο μυροφόρου.

Τὴ Μ. Τετάρτη τὸ ἀπόγευμα προέστη τοῦ Μυστηρίου τοῦ Μεγάλου Εὐχελαίου καὶ χοροστάτησε τῶν ἀκολουθιῶν τοῦ Νιπτῆρος καὶ τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου στὸν Καθεδρικὸ Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν. Στὴ σύντομη ὁμιλία του ἀνέφερε γιὰ ποιὸν λόγο ἐορτάζουμε σήμερα τὴ Νίψη τῶν ποδῶν τῶν

Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, τὸν Μυστικὸ Δεῖπνο, τὴν ὑπερφυᾶ προσευχὴ καὶ τὴν προδοσίᾶ.

Ἐπίσης στὸν Καθεδρικὸ Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν, τὴ Μ. Πέμπτη τὸ πρωῖ προέστη τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας καὶ τὸ ἀπόγευμα χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Παθῶν τοῦ Κυρίου.

Τὸ πρωῖ τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς ὁ Ποιμενάρχης μας χοροστάτησε στὴν ἀκολουθία τῆς ἀποκαθλώσεως στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Θέρμης καὶ στὴν συνέχεια στὸν Καθεδρικὸ Ἱ. Ναὸ Ἀγ. Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἐνῶ τὸ ἀπόγευμα χοροστάτησε στὴν ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου Θρήνου στὸν Ἱερὸ Ναὸ Τιμίου Σταυροῦ καὶ Ἀναλήψεως στὸν Εὐοσμο.

Τὸ πρωῖ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου στὸν ἑσπερινὸ τῆς Ἀναστάσεως προέστη τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Καθεδρικὸ Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν. Στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας εὐχήθηκε σὲ ὅλο τὸν κόσμο Καλὴ Ἀνάστασις, προτρέποντας ὅλους νὰ προσευχηθοῦν, διότι ὁ Θεὸς μᾶς ἀκούει ὅλους, ἐπειδὴ εἴμαστε μοναδικοὶ, εἴμαστε Ῥωμιοὶ, δὲν εἴμαστε δυτικοὶ, δὲν εἴμαστε ἀνατολικοὶ. Ὁ Θεὸς δὲν θὰ μᾶς ἀφήσει, ἀκόμα καὶ ἐὰν ὅλοι σχεδιάζουν νὰ σταυρώσουν τὴν Ἀλήθεια γιὰ ἄλλη μιὰ φορά.

Πάσχα 2025

Ἡ Λαμπροφόρος ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως ἐορτάσθηκε καὶ φέτος μὲ μεγαλοπρέπεια στὶς ἐνορίες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης. Ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Γρηγόριος τὴ νύχτα τῆς Ἀναστάσεως ἀλλὰ καὶ τὸ πρωῖ στὸν Ἑσπερινὸ τῆς Ἀγάπης βρέθηκε στὴν Πτολεμαΐδα, ὅπου καὶ Λειτουργῆσε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίων Πάντων.

Τὴν Κυριακὴ τὸ ἀπόγευμα στὸν Καθεδρικὸ Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν στὴ Θεσσαλονίκη τελέσθηκε ὁ Ἑσπερινὸς τῆς

Ἀγάπης ἀπὸ τὴν πλειονότητα τῶν Ἱερέων τῆς Μητροπόλεως, προΐσταμένου τοῦ Ποιμενάρχου μας.

Τὴ Δευτέρα τοῦ Πάσχα τελέσθηκε Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸν Μητροπολιτικὸ Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Θέρμης μὲ ἱερεῖς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας, ἐπίσης στὴ Θέρμη, μετὰ τὸν Ἀναστάσιμο Ἑσπερινὸ, ὅπου τὰ ἱερά ἀναλόγια πλαισίωσαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ πρεσβυτέρους, ὁ Παναγιώτατος Ποιμενάρχης μας καὶ ὅλοι οἱ ἱερεῖς μὲ τῖς οἰκογένειές τους ἐόρτασαν τὸ Χριστὸς Ἀνέστη στὴν Πασχαλινὴ Τράπεζα Ἀγάπης.

Τὴν Τρίτη τοῦ Πάσχα, ἡμέρα ἀνάμνησης τῆς θαυματουργικῆς εὐρέσεως τῆς ἱερᾶς Εἰκόνας τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Πορταϊτίσσης, ὁ Ποιμενάρχης μας προεξῆρχε τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς Πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας στὴν πανηγυρίζουσα Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Πορταϊτίσσης στὴ Δόξα Θεσσαλονίκης. Μαζί του λειτούργησαν οἱ ἱερεῖς π. Γρηγόριος Πρυνιᾶς καὶ π. Ῥαφαήλ Ἀβραμίδης. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας παρετέθη πλούσια τράπεζα ἀγάπης στὸν Κλῆρο καὶ τοὺς προσελθόντες προσκυνητές.

**Ἐὰν θέλετε νὰ λαμβάνετε δωρεὰν στὸ e-mail σας τὸ ἠλεκτρονικὸ περιοδικὸ
«Πνευματικὰ Σημειώματα» μπορείτε νὰ στείλετε στὴν διεύθυνση
imthesgrafeio@gmail.com τὰ στοιχεῖα σας.**

Ὄνομα, Ἐπώνυμο, Τηλέφωνο μὲ θέμα «Συνδρομητής».

«Πνευματικὰ Σημειώματα»

Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com

Ἵπεύθυνος Ἔκδοσης:

† Πρεσβύτερος Ὀνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης

